

KÄK

KÄK 2/65

Julkaisija	Turun Yliopiston Savo- Karjalainen Osekunta
Päätoimittaja	Liisa Salmi
Toim.sihtööri	Marja Hiltunen
Toimittajat	Lauri Hiltunen Tuija-Riitta Siuttila Kirsti Sovinen
Talous	Teuvo Lohikainen
Kansi	Reili Väätäinen
Toimitus	Hämeenkatu 3 a B 43 puh. 33 49 43

KÄK-lehteen tarkoitetut kirjoitukset
voi jättää lehden postilaatikkoon osa-
kuntaan tai toimitukselle.

Turussa, 27.4.1965

Tämän pääkirjoituksen tarkoitus on olla kiitos tämän vuoden beaneille. Ensinnäkin sen vuoksi, että heitä on niin paljon - lähes kaksinkertainen määrä edelliseen vuoteen verrattuna. Liekö sitten olut osakunnan suorittamalla maakuntakierueella osuutta asiaan vai ilman muutako Turkuun tuli tänä vuonna niin paljon savokarjalaisia? Toinen syy kiitokseen on se, että nyt näyttää beaneilla olevan oikea suhtautuminen osakuntaan; ilmeisesti myös osakunnalla beaneihin. Nyt käsitetään se, että beaanikasvatus ja toiminta osakunnassa on osa kansalaiskasvatusta, joka suurimmaksi osaksi on juuri osakuntien hartioilla. Enää ei saa sitä vaikutelmaa, että beaneja käytetään "orjatyövoimana", vaan toimitaan omasta halusta. Tästä todistuksena on beanineuvosto, joka kokoontuu tarpeen mukaan ja toimii aktiivisesti. Osakunnan 40-vuotispäiväjuhlassa saatiin

nähdä beaanien tanhukerhom esittämänä Karjalan katrilli, ja joka teiillassa suuremista kisoista puhumattakaan on ollut beaanien järjestämää idearikasta ohjelmaa.

On erittäin positiivista, että beaanit itse tajuavat beaanikasvatuksen merkityksen ja ymmärtävät sen, että osakunta tekee myös paljon beaaniensa eikä vain itsensä hyväksi.

LKS

&&&

KUKA TIETÄÄ JA MITÄ?

Käen viimekertainen pääkirjoitus käsitte-
li itsenäisyyspäivän viettoa ylioppilaskun-
nassa. Se arvosteli varsinkin aika käekeväs-
ti juhlan järjestäjiä päivän ohjelmaa koske-
vasta informaatiosta, joka oli muka hyvin
huonosti suoritettu. On hyvin mielenkiin-
toista todeta, että osakunnassa on herä-
ty ainakin arvostelemaan, vaikka osakunta-

laiset eivät itse juhlaan heränneetkään. Onhan tämä selvä osoitus siitä, että tahtoa on, mutta kykyä puuttuu.

Tartun vielä muutamiin pääkirjoituksen yksityiskohtiin. Kirjoitukseensa siis väitettiin, että informaatio juhlan vietosta oli niin huonoa, että osakuntalaiset eivät tienneet siitä mitään. Tällä yritettiin paikata sitä epäisänmaallista mieltä, mitä osakunta osoitti loistamalla poissaolollaan marssista sankarihaudoille ja itse pääjuhlasta. Totuus on kuitenkin se, että osakunnan hallitus sai asiasta tiedon ja kehotuksen osallistua marssiin hallitus in corpore, lipun kera. Ehtikö kukaan laskea, montako hallituksen jäsentä oli paikalla? Jokaiselle osakunnalle oli asiasta lähetetty kirje. Suoritettujen tutkimuksien mukaan S-KO:n hallitus ei kuitenkaan ollut kirjettä saanut johtuen ylioppilaskunnan huonosta sisäisestä postinjoosta. Seikka, johon on jouduttu ennenkin kiinnittämään huomiota. Mutta olin itse joka tapauksessa suullisesti hallituksen jäseniä informoinut.

Sitä paitsi Turun Ylioppilaslehti käsitteli juhlan viettoa juuri kaksi päivää ennen. Myös Turun Sanomissa oli ilmoitus Ylioppilaskunnan ja Turun kansalaisjärjestöjen yhteisestä itsenäisyyspäivän vietosta. Ilmoituksessa oli mainittu myös koko päivän ohjelma. Näinkö huonosti osakuntalaiset lukevat ylioppilaslehteämme ja kaupunkimme valtalehteä.

Kyllä asia loppujen lopuksi on niin, että osakuntalaisten on parasta syyttää laiskuutteen siitä huonosta osanotosta eikä suinkaan informaation puutetta.

Kirjoituksessa mainittiin lisäksi, että Ylioppilaskunnan isäntä kävi samalla unisena näyttäytymässä Kunnan pihalla, mutta häipyi ennen kuin marssi alkoi. Koska kissen häntää eivät nosta muut kuin kissa itse, täytyy hieman puolustautua asian henkilökohtaisuudesta johtuen. Tiesikö kirjoittaja, mitä ylioppilaskunnan isännän tehtäviin kuuluu esimerkiksi itsenäisyyspäivän järjestelyissä? Ilmeisesti ei tiennyt, mutta voin häntä hieman valistaa. Isännän tehtäviin

kuuluu mm huolehtia siitä, että marssille lähtijät saavat kaiken tarvitsemansa "käluston" mukaansa, että soittokunta on paikalla, että sepele on hoidettu haudalle ja että marssijat lähtevät. Tämä kaikki oli hoidettu. Kaiken lisäksi isännän tehtäviin kuuluu ylioppilaskunnan urheiluhallin järjestäminen iltajuhlaa varten. Ja koska oli sovittu, että TYSS:n hallituksen varapuheenjohtaja laskee sepeleen sankarihaudalla, ei siellä tarvitse TYY:n isäntää, jolla oli tehtävää urheiluhallissa, valvoa siellä, että hädin tuskin saatu apujoukko sai hallin juhlaakuntoon iltaa varten. Onhan täysin selvää, ettei yksi henkilö voi olla yhtä aikaa kahdessa paikassa.

Kaikki osakuntalaiset, ja varsinkin osakunnan hallitus tietää (vai tietääkö?), milloin on itsenäisyyspäivä. Yhteistä juhlaa on vietetty niin monta kertaa, että osakunnan "virallisen johdon" pitäisi osata orientoitua päivän viettoon, vaikka kirje ylioppilaskunnalta joskus joutuukin hukkaan. Ja olihan tälläkin kertaa suullinen

informaatio suoritettu. Ja osakuntalaisten on syytä olla tarkkaavaisempia ja aktiivisempia yhteisiin tilaisuuksiin, eikä loistaa poisscolollaan juuri siellä, missä se huomataan. Onhan kysymyksessä osakunnan kunnia.

Matti Ruuskanen

% % % % %

MAAKUNTAKIRJASTOTYÖTÄ

POHJOIS-KARJALASSA

Ensi elokuussa tulee kuluneeksi kolme vuotta ensimmäisen (ja yhä vielä ainoan) maakuntakirjaston perustamisesta maahanme. Valtioneuvoston päätös elokuun 5. päivältä 1962 ensimmäisen maakuntakirjaston oikeuksien ja velvollisuuksien antamisesta Joensuuun kaupunginkirjastolle herätti hämmästyttä ja ihmetystä ei vain maakunnassamme vaan myös kaikissa kirjastopiireissä. Anonjia oli nimittäin kymmenkunta ja kaikilla

tietysti painavat perustelut anomuksensa tueksi.

Pohjois-Karjala oli varmasti eräs kipeimmin keskuskirjastoa Suomessa tarvitseva lääni. Täällä ei ole yhtään tiетеellistä kirjastoa, mikä voisi auttaa paikallisia kirjastoja, ja lisäksi täältä on hankalat yhteydet suuriin kirjastokeskuksiin. Joensuun kaupunginkirjasto ainoana suurehkona kirjastona ei olisi voinut palvella ulkokuntalaisia tehokkaasti ilman valtion maakuntakirjastoilleen antamaa tukea. Nämä kolme vuotta ovat myös osoittaneet, että apu tuli oikeaan paikkaan.

Maakuntakirjaston lakisäätesistä tehtävistä ensimmäinen on toimia alueensa keskuskirjastona: lainata joko omista tai muiden kirjastojen kokoelmista - aina ulkomaita myöten - kirjoja lähinnä opintotarkoituksiin Pohjois-Karjalan kirjastoille, seuroille, ja viime kädessä yksityisille henkilöille. Maakuntakirjaston avulla kuka tahansa Pohjois-Karjalassa saa suurten kirjastojen kirjakokoelmat aivan kotinurkilleen.

Tämä kaukolainaus maakuntaan on kasvanut tasaisesti koko ajan. Viime vuonna lähetim-

me 598 kirjaa omista kokoelmistamme ja muualta välitimme 396 lainaa. Kirjojen ohella teimme täällä erilaisia jäljenteitä - mikrofilmi- ja siirtokopiojäljenteitä - 112 ja välitimme muualta 27.

Kaukolainaustoiminta ei ole rajoittunut vain kotimaahan, vaan olemme joutuneet kääntymään lainapyynnöin useamman kerran ruotsalaisten tieteellisten kirjastojen puoleen, samoin Ranskaan, Saksaan ja Yhdysvaltoihin asti ovat lainapyynnot kulkeutuneet ja asiakkaat tulleet useimmissa tapauksissa autetuiksi. Varsinaisten kaukolainojen ohessa olemme lähettäneet ns. siirtokirjastoja: 100-200 kirjaan nousevia kirjakokoelmia, joita pyynnöstä on annettu joko seuroille, opintokerhoille, erilaisille ammatillisille kouluille 2-5 kuukauden ajaksi, tai sitten uusien kunnallisten sivukirjastojen tueksi, ns. starttikirjastoja. Ne ovat enintään kahdeksi vuodeksi annettuja pienoiskirjastoja, joiden avulla alkuvaikeuksissa kamppailevat uudet sivukirjastot ovat saaneet monipuolisemman kirjakokoelman käyttöönsä. Tarkoituksena ei kuitenkaan ole syrjäyttää

paikallisia kirjastoja eikä poistaa kunnan velvoitteita kirjastolaitostaan kohtaan, tarkoitus on vain auttaa vaikean ajan yli ja herättää kiinnostusta ja lukuhelua. Kokoelman tultua poisotetuksi ovat kuntalaiset toivottavasti vaatimassa kunnaltaan lisää kirjellisuutta. Näiden starttikirjastojen kokemukset ovat olleet erittäin myönteisiä. Kirjat ovat ahkerasti käytettyjä ja nimen omaan tietokirjallisuuden osuus on suuri.

Oppi-, ammatti- ja kansalaiskoulujen tarpeeksi maakuntakirjasto on hankkinut ns. oheislukemistoja: kotimaisen ja käännöskirjallisuuden kokoelmia, joita sarjoja on tällä hetkellä 60 sisältäen 40 kirjaa kukin sarja. Niitä me lainaamme kouluille äidinkielen opetuksessa käytettäviksi kuuden viikon ajaksi. Kysyntä on ylittänyt kaikki odotuksemme.

Niin kaupunkilais- kuin maakunnan opiskelijoita ajatellen maakuntakirjasto ostaa eri yliopistojen ja korkeakoulujen approbatur- ja cum laude-kurssikirjat. Niiden kysyntä on jatkuvasti kasvanut ja monet tääl-

tä kotoisin olevat opiskelijat sanovat saavansa tätä kautta paremmin opintoihinsa tarvittavan kirjallisuuden kuin paikan päällä.

Maakuntakirjaston lakisäätöistä tehtävistä toinen on ns. kotiseutukirjallisuuden kerääminen ja tallettaminen. Meillä tämä kotiseutu on tavallista laajempi käsittäen Pohjois-Karjalan ohella Laatokan-Karjalan. Näiltä alueilta pyrimme hankkimaan kaiken mahdollisen kirjallisuuden, teokset, sanoma- ja aikakauslehdet (kuten KÄK-lehdenkin). Kaikesta kotiseutua koskevista kirjallisuudesta laaditaan tarkat luettelot, niin että tutkija tai harrastaja voi löytää joko paikkakunnan tai henkilön mukaan kaiken mahdollisen painetun sanan ja saada sen käyttöönsä. Sanomalehdistä monet ovat taällä mikrofilmeinä ja niitä varten on uudenaikainen lukulaite jäljenteidenottomahdollisuksineen. Vähitellen tästä kotiseudunkirjallisuudenosastosta luetteloineen tulee kaiken kotiseutua koskevan tutkimuksen välttämätön apuväline, niin ainakin toivomme.

Varsinaisten kotiseutua käsittelevien kirjojen ohessa keräämme ja talletamme myös

täkäläisten kirjailijoiden ja tutkijoiden tuotannon. Aina ei kuitenkaan ole helppoa sanoa, kuka on kotiseutukirjailija ja kuka ei.

Työ kasvaa ja monipuolistuu jatkuvasti. Yhteistyö maakunnan kirjastojen kanssa on ollut moitteetonta ja innostavaa. Yhä suuremmassa määrin myös yksityiset henkilöt ovat oppineet "löytämään tiensä" tänne ja saaneet apua kirjallisuudentarpeeseensa.

Ilmi Järvelin

&&&

GLIMTAR FRÅN EN STIPENDIAT-TILLVARO

En stipendiat är en person som fått sig tilldelat ett stipendium. Han kan ha fått stipendiet för visad nit och redlighet i studierna, han kan ha fått stipendiet för sina förträffliga egenskaper som människa, eller han kan ha fått stipendiet utan någon anledning alls. Nedtecknaren av dessa rader kan inte själv uttala sig om anled-

ningen till hans stipendium, men avgjort var det inte av den först uppräknade. Det ligger närmast till hands att anmoda, att anledning nummer tre är den som kommer sen-ningen närmast.

Nå, stipendiaten kommer till Turku en vacker höstdag för att här bedriva studier vid den vackra och anrika TY. Han debarke-rar fartyget med en känsla av osäkerhet in-för den nya och obekanta miljön och av den goda konjaken på fartyget. Den första upp-täckten han gör, är, att hans finska är långtifrån vad den borde vara. Dock, han lyckas göra ifrån sig ganska bra den förs-ta dagen i Finland ty för att inmundiga whisky tillsammans med gamla bekanta förut-sätter inte ingående språkkunskaper.

oOo

För att riktigt komma in i den nya mil-jön måste stipendiaten göra egna forsknin-gar på området. Han har redan hunnit med miljöforskningar på de flesta "krouvi" och snarlika institutioner och tar sig redan före att som examensarbete angöra även någ-ra "ravintola". Han stiger in på en trevlig

ravintola och blir anvisad plats vid ett
 bord i baren. Några trevliga herrae frågar
 om de får sätta sig vid samma bord. Javisst,
 svarar stipendiaten på sin bästa finska.
 Det går en stund varefter någon av herrarna
 frågar stipendiaten något, som denne inte
 förstår. Herrarna tittar underligt på sti-
 pendiaten i fråga och säger sedan något till
 de andra herrarna varefter alla tittar un-
 derligt på stipendiaten, vilken redan har
 hunnit börja undra om inte slipsen sitter
 fel, eller om kavajen har gått sönder eller
 om han inte har aska i ansiktet eller något.
 En av de trevliga herrarna harklar sig och
 undrar om inte stipendiaten är riktigt
 finsk. Nej, det stämmer, riktigt finsk är
 han inte men bra nära. Jaså, jaha, varifrån
 är han då? Virolainen. Ahea, virolainen,
 no juu... usw. V. refter kvällen fortsätter i
 alla bästa sämja med detrevliga herrarna,
 vilka blir trevligare ju längre kvällen li-
 der. Ända tills hovmästaren säger åt de trev-
 liga herrarna att herrarna får sluta med att
 sjunga och slå takten med knytnävarna i
 bordskivan.

Stipendiaten går på föreläsning. Han stiger opp tidigt, kokar kaffe, vattenkammare håret, tar fram penna och papper och gör sig färdig på alla sätt. Han är i föreläsningssalen i god tid och tittar sig omkring på alla de praktiska och moderna finesser, vilka finns i TY:s praktiska och moderna föreläsningssalar. Därefter kommer professorerna, alla reser sig och hälsar. Stipendiaten väntar med spänning på de djupaste hemligheter som skall komma ur den allvissa professorns mun, men upptäcker till sin stora besvikelse, att denne professor använder en helt annan finska än den stipendiaten har lyckats lära sig. Men, trots allt, behållningen av föreläsningen blev dock inte så ringa. En helt acceptabel teckning av professorerna.

oOo

En stipendiat-tillvaro tar tyvärr slut. Stipendiaten har lyckats skeffa sig vänner och bekanta bland de bofasta studenterna. Han har tagit del av studentlivet, mestadels av studentlivets glädjeämnen men även någon gång av dess små sorger. Han har varit

på fest, han har badat bastu, han har hört på föreläsningar, han har lyssnat på debatter. Han har även försökt sig på meningutbyten med någon om något och han har ibland varit ganska stolt över sig själv då han har lyckats förklara en komplicerad sak på finska. Han har haft roligt. Han kände med vemod och bävan hur dagen närmade sig, då denna sorglösa och glada tillvaro skulle oåterkalleligt ta slut. Men han tröstade sig med tanken, att man kan ju alltid göra något åt saken när längtan tillbaka blir för stark - man kan ju alltid resa dit.

MATTI KLAAR

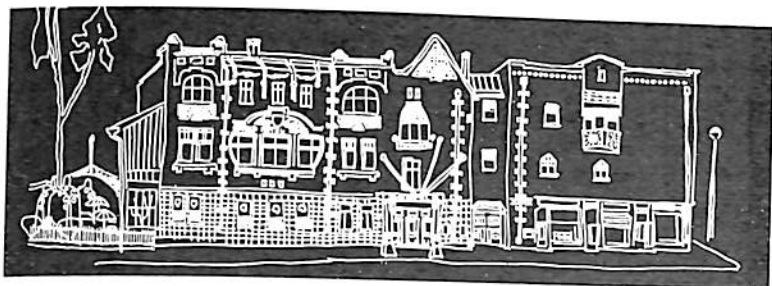
£££

MATTI RUUSKASEN VASTAUKSEEN EDELLISEN
KÄEN PÄÄKIRJOITUKSEN JOHDOSTA VASTAAN LY-
HYESTI:

"TÖISTÄ MIÄSTÄ MAINITAAN EIKÄ SUURISTA
SANOISTA". (Pomarkku.)

PÄÄTÖIMITTAJA

§§§

Hamburger Börs

Onnistunut juhlapaikka

Juhlasalin lisäksi viihtyisiä kabinetteja pienempiä juhlia ja kokouksia varten ● Perinteikäs yläsalimme on miellyttävä ympäristö onnistuneelle juhlatilaisuudelle ● Ravintolan johto opastaa juhlien suunnittelussa ● Hyvä tanssimusiikki joka yö klo 2:een ● Kansainvälinen ohjelma ● Hovimestarin puh. 20861, ravintolan johtajan puh. 11236.

VILMI-INTEKSI

Melko mittavia taitevilmejä on töl-
lötin taas viime aikoina tarjoillut. Vilmi-
taiteen ystävillä on taas paljon hyvää tie-
dossa, sillä Viinlentien TV-virma on ostanut
koko (?) SUOMI-VILMIN entisen tuotannon.

Hyvä kauppa. Sitten asiaan.

Rykmentin murheenkryynin poika versin
vakuuttava, tosin osittain militaristihen-
kinen kuvaus vakavasta varuskuntaelämästä.
Katsoja sai totuudenmukaisen kuvan Suomen
raskeasta. Koskahan ilmestyy sarjan seuraava
vilmi, nimeltään varmaenkin Murheenkryy-
nin pojanpoika. Vilmin loppukohtausta antanee
aiheen jäädä odottamaan uutta teosta.

Askel pimeään, järkyttävä trauma lain-
lukijoiden tulevasta kohtalosta, omaisuuden
tasajaosta esimerkki korkealentoisesta läs-
synlässäsyn vilosohviasta. Kun suomalais-
nen vilmi vapriikki rupeaa tekemään vakavaa
talteteosta, on tuloksena usein ontuva kome-
tia. Parhaimmillaan ovat kotomaiset vilmit

liikkuessaan "sökö sökö söö ja suvituuli soi" linjalla.

"Taite on pitkä, mutta elämä lyhyt" sanoi Pätkä elokuvassa Pekka & Pätkä mestarimaalareina. On valitettavaa, että tällaiset arvokkaat teokset on sijoitettu sunnuntain päiväohjelmaan, jolloin varttuneemmalla väellä on muutakin tekemistä ja näin jää monelta hyvä kuva katsomatta. Niin minulta-kin. Kokonaisuudessaan vilmi oli hyvin selkeää ja ennenkaikkeaa taas älyperäistä kometiaa edustava taiteilijapiireistä aiheensa hakenut teos.

Kirjailija-akateemikkomme on tehnyt käsikirjoituksen kahteenkin äskettäin esitettyyn vilmiin. Nämä ovat Myöhästynyt hää-yö ja Komisario Palmun erehdys. Molemmista voisi kirjoittaa jo hiukan vakavemminkin, varsinkin jälkimmäinen on täysin ulkolaisen juttujen luokkaa. Edellisen vilmin nimi kertoo hyvin harvinaisesta ilmiöstä. Itse aiheen käsittely on musiikali-luonteen ja teatterinomaisuuden heikentämä.

Molemmissa vilmeissä on mukana säihkyvää kotomaista erotiikkaa. Kyllä akateemikko Vinlantian ihmiset tuntee. Tämä on kiistaton totuus viimeaikojen töllötinvilmeistä.

P Vhk

Ps. Käykääpä katsomassa teknillinen vilmi 007 ja Kultasormi.

%%/%%

PUHE YLIOPISTOLLE OSAKUNNAN 40-VUO-
TISJUHLISSA

Arvoisa yliopisto.

Tahdon esittää Sinulle omasta puolesta-
ni kiitoksen siitä kasvattajan ja opetta-
jan työstä, jolla jaat meille tietoja ja tait-
toja soveltuaksemme sitten hyödyllisinä
kansalaisina yhteiskuntaamme. Kansa- ja oppi-
koulussa olemme oppineet oppimaan. Sinä an-
nat vasta meille niitä tietoja, joilla sitten
ansaitsemme elatuksemme, ja jotka vasta

tekevät meistä sen, mitä sitten joskus olemme. Annat meille alallamme perusteellisen koulutuksen, kerrot nykytieteen viimeisimmistä saavutuksista ja jaat meille oppilaillesi vain parhaita paloja. Kerrot meille suurista tiedemiehistä, heidän töittensä tuloksista ja opetat meitä käyttämään niitä hyödyksemme sekä ohjaat meitä myös itsenäiseen työhön. Kaiken tämän teet epäitsekästi meidän parhaaksemme.

Mutta onko mieleesi koskaan joulahtanut, että se tieto, jonka meille oikeana annat, ei ehkä olisikaan sitä. Ehkä tutkimustulos, jota olemme tottuneet pitämään lopullisena ja ehdottoman oikeana, ei olekaan totuus vaan jonkin pikkuseikan harhaanjohtama. Myönnät, että voihan asia ehkä jossakin tapauksessa niinkin olla. Mutta entäpä jos kyseessä onkin jokin perustavaa laatua oleva alan tai kenties koko ajattelutapamme kulmekivi. Ajattelehan esimerkiksi jos luonnontieteidemme perustan, matematiikan, jokin aksiooma ei olisikaan oikea, riittävä totuus, johon voisimme nojata.

Ehkei koko matematiikka olekkaan kuin rajoittunutta ajattelua tietyillä suhteilla, jotka sitovat meidät omiin reaalityetteihin ja estävät todistamasta itseään vastaan.

Tunnen niskassani hieman säälivän, mutta kuitenkin ymmärtäväisen hymysi esittäessäni tällaisia mielettömiä ajatuksia, mutta muistathan, että taannoin maailma vielä opetettiin litteäksi.

Jo pienestä pitäen olemme oppineet kutsuaan värejä eri nimillä. Uskomme mustan mustaksi ja valkoisen valkoiseksi, koska meille on niin opetettu. Sinä opetat meille teorioita ja tietoja, joita viisaat ovat luo-
neet ja tutkimustuloksissaan saavuttaneet.
Annat meille lujan auktoriteettiuskon.

Olemme niin tottuneet ajattelemaan tietyllä tavoin, ettemme uskaalla edes epäillä.

Uskomme auktoriteetteihin olet kasvattanut niin voimakkaaksi, jopa omissa tutkimustöissämmekin ja niiden tuloksien suhteen lemme havainneet parhaimmaksi vain luottaa aikaisemmin saavutettuihin ja koettuihin

tutkimustuloksiin, kuin omiimme. Tajuanhan toki, ettei tietämysmääräni aine edes riitä tajuamaan oppimaani saati sitten kritisoi-
maan sitä. Tiedän, että minun tulisi pyrkiä ensinmainittuun, lähinnä oppia ajattelemaan samalla tavoin, kuin auktoriteetti, joka kulloinkin kyseessä olevan teorian on esittänyt, omaksua hänen tuloksensa ja jatkaa siitä. Jos pyrkisin kumoamaan kaiken olevaisen ja omien tutkimustulosteni ja tietojeni perusteella rakentamaan sen uudelleen, olisi jopelkkä ajatuskin moisesta mieletön. Mutta repimättä ja suinpäim nuoruuden innolla kumoamatta totuttuja käsitteitä ja ajatustapoja, me voisimme kuitenkin uskaltaa epäillä niitä. Ehkä juuri siksi, ettemme rohkene estua tavanomaisen ja yleisesti hyväksytyjen teorioiden ja ajatuspolkujemme sivuun, poiketa niiltä estottomasti, me tietyssä mielessä poljemme paikoillamme ja toisaalta, eikö juuri olevaisen epäily olisi itsekin kohdalla kannustin tieteelliseen tutkimustyöhön. Ehkei Sinun sentään tarvitsisi

*Opiskelu tulee kalliiksi
vaikka kuinka vähän lukisi*

Säästöpankin avulla on raha-asiat
kuitenkin saatu kuntoon, ja opis-
kelu voi jatkua keskeytyksittä.

TURUN
SUOMALAINEN
SÄÄSTÖPANKKI

TURKU — PARAINEN — PIKKIÖ

perustaa mitään epäilyksen dosentuuria, sillä kuuluuhan kasvatukseemme tietyissä mielessä nytkin epäilyksen opetus. Tämä ilmenee tosin parhaiten juuri silloin kun kyseessä on oma itsemme tai jokin työsuorituksemme, joskin epäilijänä tällöin on professorimme, krittittäessämme joskus itse istua epäilijän ja vastaväittäjän paikalle on lopputulos jo ennalta selvä varsinkin jos epäilyimme kohdistuu auktoriteetteihin. Muutama sata vuotta sitten vääräoppisia ja yleisistä katsantokannasta poikkeavasti ajattelevia poltettiin roviolla noitina, Sinä sensijaan tyydyt re-
 puttamaan vain selleisen tentissä.

Martti Kokkola

16/6/66

HEIKAT NE ON JOKKA HIRJOJA LUTHEE.

(Jyväskylää)

PUHE INSPEKTORILLE OSAKUNNAN
40-VUOTISJUHLASSA

Herra Inspektori

... pienestä pitäen meitä on opetettu kunnioit-
tamaan vanhoja sananlaskuja. Aluksi pidim-
me niitä arvossa pelkystä hyvästä tavasta,
mutta myöhemmin koimme niiden olevan myös
luotettavia ja paikkonsäpitäviä.

-Näin, tämä oli vain valmistelua sille,
että aion aloittaa puheeni Teille, Herra
Inspektori, sosinsillalla, ja missä olisi-
kaan niitä parempi valikoima kuin juuri
sananlaskujen runsaudessa. Latinan alkeis-
te on jäänyt mieleeni eräs yleisesti tun-
nettu lause: "Qualis rex, talis grex" = mil-
lainen johtaja, sellainen lauma.

Meillä osakuntalaisille ei ole mitään
sitä vastaan, jos joku, joka tuntee Teidät,
mutta ei meitä, pitää meitä Teidän kalta-
isena. Mutta tämä lause on yhtälö, joka
voidaan muuttaa muotoon: "Qualis grex,
Qualis rex" = millainen lauma, sellainen joh-

tsi.

Milloinen on tämä Teidän launanne, Herras Inspehtori, tarkasteltuna rehellisesti ja ilman turhaa nurkkapatriotismia? - Oskuntamme yhteishenki ei ole olematon, mutta ei läheskaan maksimissa. Eripuraisuuden peikko juoksentelee monasti jaloissamme. Liskuus ja mielenkiinnottomuus vaivevat joskus liikakin. Käytöksenne on tuskin koskaan nuhteetonta.

Mutta mitä osuutte Teillä, oskuntamme isällä, on tähän? Riitojenne jäljet ovat aina johtaneet kauaksi Teistä. Te ette ole koskaan rohkaissut meitä nuokkumaan. Elinvestoin olette ilolla tervehtinyt meidän jokaista yritystämme ja siten innostanut meitä. Ohjannut Te olette meitä hienotunteisesti suhtautumalla vallottomuuteemme suvaitsevaisesti, mutta katseessanne vilahteva surumielisyys on saanut omantuntonne näyttämään elonmerkkejä.

Ja kaikesta esimerkillisyydestänne huolimatta olette saanut kantaa taakkana sitä "Qualis rex, talis grex" ää. Eihän oluksi senonlaskujen erehtymättömyydestä,

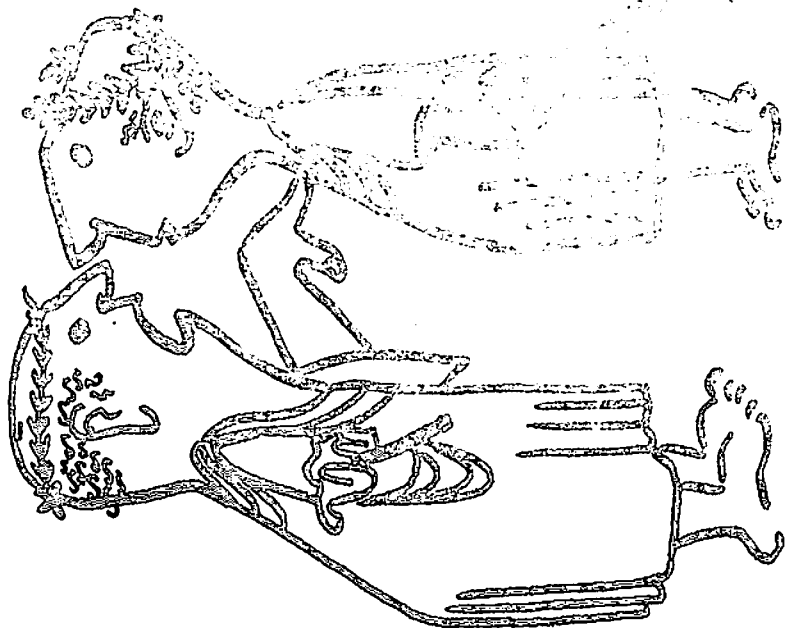
1931

MAKASITTE
EVENMÄN?

MAKASITTE

MAKASITTE

YHDISTETTY AUTO-JA PERHEPALSTI

Mikä takia Messe hyppii?

- Se on päässyt ulkomaille.

Ei niin pitkää jonoa, ettei Messoa kärjessä.

Kartburg: Isä ohjaa,

lapset kantaa pohjaa,

äiti kävelee vieressä ja

kantaa osia.

Mikä on seituuden huippu?

Kun penee Trebantin lukkoon.

& & &

K I H L O I S S A

Matti Ruuskenen ja Aali H. Kopää

Matti Kujala ja Pirkko Mäkinen

molemmat tästä osakunnasta.

Hakulisille on syntynyt terve poika.

Kokkolalla on penikka, Marko nimeltään.

HUORSAAVA KILJUPULLO

laisön pyynnöstä ehdottomasti viimeinen
kso.

Siinäpä sitten istuin ja ihmettelin sam-
an tuprutessa seinähirsien rakosista hil-
jalleen huoneeseen muodostaen sinne yhä ti-
henevän pilven. Kaverini murhasi kierteli
talon ulkopuolelle tarkkuuspistooleineen
kaskut täynna ammuksia valmiina torjumaan
klosmenosikeeni. Kikke ja Jette lojuivat
tiedottomina edellisen makuusopen lattialla
"Olivatka tienneet mitään lähestyvistä pal-
vaentumisesta." Miltähän silakoista mah-
toituntua savustusuunin varteassa riippues-
sen?" mietin ja yritin etsiä jotain juota-
ma viimeisten hetkieni virvokkeeksi. Kuka-
pa nyt selvänä viitsisi kuolla, tuumin tut-
kessani isäntävainajani ennen niin hyvin
varustettua "kirjastoa. Se oli kuitenkin
tyhjääkin tyhjempi, ei edes mitään liköö-
rin litkua jäljellä. Mutta sitten silmäni
osuivat nurkassa nuokkuvaan kiljupulloon.
Olin yhtäkkiä täynnä uutta elinvoimaa ja
puhtia. Viisikymmentä litraa kaiken taiteen
sääntöjen mukaan pantua kiljua riittää sam-

...tamaan hurjimmankin eramaajonon saati sit-
ten pikkuisen hirsimökin tulipalon. Eddie
Constantine-loikkauksella olin kiljupullon
kimpussa sikomukseneni ensin sammuttaa oma
pönnöni ja sitten tuvan nurkissa jo melkoises-
ti tuprahtelevat tulipalonalut, mutta sepä
jäikin sikomukseksi. Kiljupullo oli tyhjä.
Ei voissani tartuin sen kaulaan ja yritin
hittää pullon mäsäksi konnan päähän lähim-
mästä ikkunasta, mutta käteeni jäikin vain
pullon kaula. Loppu pullo oli pieninä pelasi-
ne pulloa ympäröineen korin pohjelle parin
parin aikakauslehden ja tupakannetsojen ke-
rällä. Nyt minulle selvisi edellisen illan
arvoitukset yhdellä kerralla: Konna oli istu-
nut jo saapuessani kiljupullon sisällä ja oli
ilmeisesti istunut siellä jo tyttöjen ja isän-
tani saapuessa. Se, miksi joku oli katsonut
sisikseen piiloutua lähestulkoon rehellisen
kansalaisen kiljupulloon odottamaensaadukseen
sitten pistää tämän hengiltä makkaravartealle
oli tietenkin vielä hämärän peitossa, mutta
niin vain oli tapahtunut. Nyt eloin suuttua
oikein toden teolla. Konna odotti minua ympä-

illäni hiljalleen palavan talon ulkopuolel-
 la valmiina ampumaan minut, ja minun sisuni
 talon sisäpuolella alkoi kohota. Kahdeksan-
 ja-puolimillinen SaKo tuntui rauhoittavan
 kuumenneita tunteitani, aivooni kirkestui
 johtosjetus päästä ulos ja maksaa kaikki
 korkeineen. Telo paloi yllättävän hitaasti
 mutta sikse ei enää ollut kuin joitakin se-
 kunteja; talon toinen pää oli jo ilmiliekeis-
 sa. Oli selvää, että konna odotti minua toi-
 sen paan ikkunain edessä. Miettiessäni kuinka
 sisin tulen valtaa rajoitetuksi muistin -
 isantäni tavallisesti varsin riittoisan amm-
 usvereston. Sitä ei ainakaan seisi päästää
 rajahtamaan. Hivuttauduin melkein kokonaan
 liekkien vallassa olevaan tuvan päähän ja
 vesin lattialuukun. Siellä oli tutussa jär-
 jestyksessä ammuslaatikko poikineen. Aloin
 nostella ammuslatikoita lattialle sievään
 pieneen pinoon. Liekit alkoivat kumentaa
 selkääni ja savu tunkeutui keuhkoihini sel-
 vät hengityksen. Päätin toimia nopeasti
 Kohotteuduin polvilleni ja kokosin ammuksat
 syliini. Liekit räiskyivät jo helvetillisellä

voimalla ja minua alkoi häpen puute heikottaa. Nostin SaKon poskelleni ja ammuin pari nopeaa laukausta sinne, mihin olin ammukseni heittänyt. Terkoitukseni oli ampua vielä kolmas, mutta en ennättänyt, ennenkuin valtava paineaalto toimitti minut makuusopen oven läpi ja seuraavan ikkunan kautta pihalle. Koko vielä ehjänä säilynyt puutuseinä kaatui mukani, muut seinät pullistuivat kukin taholleen päästään katon putoamaan talon reunoiden kätteeksi. Onneksi tytöt puhaltuivat ulos yhtä iloisesti kanssani autuaan tietämättöminä tapahtuneesta nähden yhä unia, niin kenestäpä muusta kuin minusta.

Kohottauduin hiljasa pystyyn ja hieroin jäseniäni, joissa kuluneen yön touhuilut alkoivat tuntua. Konnasta ei näkynyt jälkeäkään ennen kuin hieman eikää etsittyäni löysin mästasta lentäneiden hirsien alta esiin pilkistävän jalkaparin, josta vetämällä löysin vielä hengissä olevan konnan. Jätin hänet tajuttomana makaamaan ja lähdin katselamaan tuvan reunioita. Isäntäni makasi siellä jossain hirsien ja laudonpätkien seassa kuoleena.

Tulipalo oli sammunut räjähdysten voimasta, jossain loimotti yksinäinen hirsi saamuhämärissä. Kiersin majaa, kunnes tulin järvenpuoleiselle sivulle. Silloin silmäni pulistui. Hirsien joukossa oli pieniä metallilaatikoita, joiden rikkoutuneista nurkista näkyi että ne sisälsivät seteleitä, uusia kauniita seteleitä. Siinä oli motiivia kylliksi murhaan ja murhapolttoon. En oikein tiennyt mitä ajatella, tuntui kuitenkin että nyt oli ratkennut jokin suurempikin salaisuus.

Yhtäkkiä alkoi tuvan raunioiden toiselta puolelta ropsia tarkkuuspistoolin luoteja. Jo ensi kertaa tavatessamme olin todennut, ettei konnamme ampumataidossa ollut kehumista, ja käsitykseni senkun vain vahvistui. SaKoni oli koko ajan seurannut minua kainalossani ja niinpä ei minua pienellä lyijykuurolla säikäytetty. Hyppäsin vielä liekeissä olevalle, romahtaneelle katolle seisomaan ja karjaisin kaverille kehoituksen lukea äkkiä kaikki osaamansa rukoukset. Ukko seiso i hölmistyneenä ja ihmetteli missä mahdoin olla kun ei erottanut pää-

täni raunioista savun keskeltä. Hän oli hyvin heikossa kunnossa, olkapäästä vuosi vammaa verta jatkuvana virtana. Minun ei enää tarvinnut ampua, ukko kuolisi kuitenkin varsin pian ja samassa hän tuupertuikin polvilleen. Menin hänen luokseen ja ehdin juuri parahiksi kuulemaan selityksen mökin seinään kätkeytyneiden rahojen alkuperästä, mutta se onkin jo toinen juttu. Sen verran voin vihjaista, että ne olivat olleet majan seinissä jo kauan ennen kuin murhattu kaverini tiesi mitään koko majasta.

Iloinen iltamme oli mennyt pilalle, kaverini oli murhattu ja minun kontolleni oli säilytetty kaksi surevaa naista. Ystävänäni haudattiin kunniallisesti surijoina minä, viranomaiset ja pari velkojaa. No, ystäviähän saa uusia, kun vain on millä heitä elättää ja sitä minulla setelikätkön löydyttyä kyllä oli. Niistä seteleistä minulla olisi paljonkin kertomista joskus toiste, mutta nyt syvennyn muistelemaan siitä, miten lohduttelin Kikkaa ja Jattaa, mutta ne muistelut ovat yksityisiä --- yksityisiä.

Viljo Kenkkunen

Tietotoimisto RYTKIS tiedottaa:

Mösöä on purrut piisami -
Hämeentiellä - käteen.

.....

KÄK kiittää:

- Turun Lääketieteenkandidaattiseu-
ra ry:tä, joka ystävällisesti on
asettanut monistuskoneensa lehtem-
me käyttöön,
- runsasta avustajakuntaansa harras-
tuksesta
- vahallelyönnissä avustaneita ci-
viksiä vaivannäöstä

.....

KESÄÄ? KESÄÄ. KESÄÄ. Kaikille osakuntalai-
sille, niin hyvälle kuin paholle.

Kesäpäivillä tavataan.

HEI

Springtime is gekommen, sanoi Vauhkonen
kun villapaitansa pesi.

E i s i e l l ä
s ä r e n p i ä l l ä
i l l a s t e t a k .
 htysisä ravintolamme on herkkusuiden
 tapaikka, joka sopii myös opiskeli-
 iden " piirustuksiin " huokeine, mut-
 kuitenkin maukkaine opiskelijalounai-
 en.

Mainiot entimmme sopivat
 niin kukkarolle kuin vatsallekin.

Hovimest. puh. 22 521.

Tervetuloa !

H Ä M E E N

P O R T T I

Hämeenkatu 7

% % % %

Turun Yliopiston Savo-Karjalainen
Osakunta

Rehtorinpellontie 4 Turku 2.

Puh. 33 02 53

Inspehtori prof. Paavo Voipio

Kuraattori LL Heikki Ruhákka

Emäntä Helena Sovinen

Isäntä Heikki Kankkunen

Sihteeri Jouko Lehtonen

Tal.hoitaja Kauko Laine

Hallituksen

vars. jäsenet Marjatta Kuparinen

Kaija Hänninen

Olli Mönkkönen

Beaanienohj. Raimo Rahkonen

Tiedoitussiht. Jorma Nevalainen

Urheiluoahjaajat Lassi Pakkanen

Mauri Keituri

Toiminnanohjaaja Jukka Kujala

R A E N N U S T O I M I S T O

U R A K O I T S I J A T

O Y

